

Dosarul nr. 3ra-174/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

## ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva  
Maria Ghervas  
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Gălușcă împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea includerii vechimii în muncă și obligarea recalculării pensiei,

împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 9 ianuarie 2020, Anatolie Gălușcă a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea includerii vechimii în muncă și obligarea recalculării pensiei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 237 ef din 20 mai 2019 al Inspectoratului General de Poliție Strășeni, a fost încetat raportul de serviciu a funcționarului public cu statut special, în legătură cu acumularea vechimii în muncă, ce permite dreptul la pensie.

A menționat că la 24 mai 2019 de către Inspectoratul de Poliție Strășeni a fost eliberat certificatul nr. 34/49-4869 privind calculul vechimii în muncă ce atestă un stagiul de muncă de 25 ani, 03 luni și 13 zile, certificatul dat fiindu-i eliberat în baza dosarului personal de arhivă, carnetului de muncă și ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 237 ef din 20 mai 2019, pentru a fi prezentat organului de asigurări sociale competent.

Astfel, în urma cererii din 24 mai 2019 adresate Casei Naționale de Asigurări Sociale, Oficiul Teritorial Strășeni prin decizia de stabilire a pensiei din 14 octombrie 2019, a calculat vechimea în muncă cu stagiul total/special de 24 ani și 1 lună, fără a fi inclusă perioada vechimii în muncă calculată cu avantaje.

Întru rezolvarea litigiului pe cale extrajudiciară a adresat pârâtului cerere prealabilă în temeiul căreia a solicitat includerea în vechimea în muncă a perioadei de activitate cu avantaje, însă prin răspunsul din 6 decembrie 2019, i s-a refuzat în admiterea cerințelor înaintate.

Reclamantul a considerat decizia de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă ca fiind emisă contrar legislației în vigoare, urmând a fi anulată din considerentul că potrivit certificatului nr. 34/19-4869 din 24 mai 2019, eliberat pe numele său, se confirmă faptul că a activat în cadrul organelor afacerilor interne în perioada 12 septembrie 1996 - 24 mai 2019, iar prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 237 ef din 20 mai 2019, a fost încetat raportul de serviciu, pentru perioada 6 aprilie 2018 - 24 mai 2019 calculându-se vechimea în muncă cu avantaje, două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, respectiv conform informației eliberate de Ministerul Afacerilor Interne vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei la data de 24 mai 2019, a constituit 25 ani, 2 luni și 13 zile.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 3, 17, 20, 44 alin. (1), 196, 204, 206, 209 alin. (1) lit. a), 211, 212 Cod administrativ și ale Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr.1544 din 23 iunie 1993.

A solicitat anularea deciziei nr.22/2019/23286 din 14 octombrie 2019 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, obligarea pârâtului de a include perioada de timp calculată cu avantaje de către IGP și anume 2 ani, 3 luni și 6 zile, obligarea de a-i recalcula din 24 mai 2019 pensia în mărime de 3% din suma respectivă a soldei pentru fiecare an complet de vechime în serviciu calculat cu avantaje peste vechimea în muncă stabilită și anume pentru 2 ani.

Prin hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă parțial acțiunea. A fost anulată decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale, Oficiul Teritorial Strășeni nr. 22/2019/23286 din 14 octombrie 2019 și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. G-2519/19 din 6 decembrie 2019. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale, să recalculeze cuantumul pensiei de care beneficiază Anatolie Gălușcă, luându-se în considerare calculul vechimii în muncă reflectat în certificatul nr. 34/49-4869 din 24 mai 2019, eliberat de Inspectoratul de Poliție Strășeni și achitarea diferenței începând cu data de 24 mai 2019, în conformitate cu prevederile art. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993. În rest pretențiile au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

La 14 mai 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva hotărârii din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 17 iunie 2020, a prezentat motivarea apelului.

Prin decizia din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii, având în vedere că subdiviziunile în care a activat Anatolie Gălușcă sunt

entități destinate pentru deținerea persoanelor, fiind sub incidența reglementărilor din pct. 8 al hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și sistemului penitenciar, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, care îi conferă dreptul la stabilirea pensiei cu înlesniri. În acest sens, instanța de apel a reținut că aceste circumstanțe, au servit temei pentru emiterea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr.96 din 20 martie 2018 cu privire la recunoașterea unor înlesniri pentru stabilirea pensiei anumitor categorii de funcționari publici cu statut special și militari din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care la fel, acordă înlesnirile de două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Astfel, instanța de apel a reținut că Casa Națională de Asigurări Sociale neîntemeiat a refuzat intimatului recalcularea pensiei neplătite din vina organului care inițial a calculat eronat vechimea în muncă.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar soluția de admitere a acțiunii este justă, fiind rezultată din aprecierea probelor cercetate în cadrul procesului de judecată în coraport cu normele aplicabile speței.

La 18 noiembrie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

La 11 ianuarie 2021 Casa Națională de Asigurări Sociale a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 4 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A declarat că perioada de activitate a intimatului în carul Izolatorului de detenție provizorie, nu poate fi atribuită sau recunoscută ca vechime în muncă cu înlesniri, deoarece aceasta nu este o instituție penitenciară și nu se regăsește în pct.8 lit.d) din hotărârea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994.

La fel, a relatat că ordinul nr.96 din 20 martie 2018 al Ministerului Afacerilor Interne, nu poate produce efecte juridice, deoarece contravine actelor normative în vigoare, acesta depășind prevederile actului normativ în temeiul căruia a fost emis.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 noiembrie 2020, fiind notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la adresa de e-mail în data de

17 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.107). Astfel, recursul depus la 18 noiembrie 2020 și motivarea recursului depusă la 11 ianuarie 2021, este în termen.

La 4 ianuarie 2020 și la 12 ianuarie 2021 în adresa intimatului Anatolie Gălușcă, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. Deși, intimatul a recepționat recursul, fapt ce rezultă din avizele de recepție a scrisorilor recomandate (f.d.117-119), nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în

contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan